

УДК 338.43.01:346(477)

А.В. ДУХНЕВИЧ, канд. юрид. наук, доц.,
Волинський національний університет імені Лесі
Українки

СТУПІНЬ ВІДПОВІДНОСТІ АГРАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ВИМОГАМ І СТАНДАРТАМ СОТ

Ключові слова: СОТ, торгівля, ГАТТ/СОТ, ГАТС, торговельний режим, гармонізації законодавства, пільговий режим оподаткування, державна підтримка

Членство у СОТ вимагає від України провести реформування аграрного сектору та лібералізувати доступ до ринку аграрної та харчової продукції. Це питання є найбільш гострим з усієї кількості проблем, оскільки сільськогосподарський сектор є найменш реформований.

Реформування аграрного сектору економіки супроводжується активним законодавчим забезпеченням, на що вказує значна кількість нормативно-правових актів, прийнятих останніми роками з метою підвищення ефективності функціонування сільського господарства. Незважаючи на позитивні зміни у правовому регулюванні відносин у сфері сільськогосподарського виробництва, які відбулися в умовах аграрної реформи в Україні, слід констатувати, що сучасне аграрне законодавство поки що не повною мірою відповідає об'єктивним потребам суспільного розвитку.

Актуальність дослідження підтверджується ступенем нерозкритості теми – на даний час фактично немає жодної фундаментальної праці щодо ступеня відповідності законодавства України вимогам і стандартам СОТ. Проблеми адаптації аграрного законодавства до вимог та стандартів СОТ висвітлюються у роботах М.Я. Дем'яненка, Т.О. Осташко, І. Кобути, О.С. Щекевича тощо, які слугували фундаментальною базою для подальшого дослідження питань, що розглядаються. Наявність недоліків у правовому регулюванні аграрних відно-

син об'єктивно зумовлює необхідність пошуку шляхів його вдосконалення. Сучасний етап розвитку законодавства України пов'язується з необхідністю його гармонізації, уніфікації та систематизації.

Метою даної роботи є розробка методологічних положень і рекомендацій щодо адаптації аграрного законодавства України до вимог та стандартів СОТ. Предметом дослідження є особливості адаптації аграрного законодавства України до вимог та стандартів СОТ. Новизна роботи полягає в аналізі українського законодавства в сфері аграрних правовідносин і з'ясуванні процесу приведення у відповідність українського законодавства до вимог і стандартів СОТ.

З моменту вступу України до СОТ, суттєвого прогресу досягнуто у сфері гармонізації правил та принципів стандартизації та сертифікації, системи держзамовлень та санітарного і фітосанітарного режиму з вимогами відповідних угод СОТ.

Органи державної влади України підготували повномасштабну тарифну пропозицію, що охоплює всі позиції Українського тарифу та період їх трансформації. До того ж, до Тарифу включені зобов'язання України щодо приєднання до 16 із загального числа 19 галузевих ініціатив і угод. Однак окремі проблеми у сфері адаптації українського законодавства до стандартів СОТ досі існують.

Стурбованість та зауваження з боку членів Робочої групи з питань вступу України до СОТ, викликало законодавче закріплення державної підтримки національному виробнику у різних галузях господарства, що фактично ставить іноземного виробника в менш вигідне становище та спотворює зовнішню торгівлю. Передусім увагу членів Робочої групи викликали регуляторні заходи, що здійснюються стосовно так званих «чутливої» галузі вітчизняної економіки як виробництва сільськогосподарської продукції.

В агропромисловому секторі законопроект № 1277-1 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» пропонується скасувати:

– норму, якою передбачається нульова ставка податку на додану вартість для продажу молока та м'яса живої ваги підприємствам переробки стосовно виробників усіх форм власності та підприємницької діяльності;

– норму, якою передбачається податок на додану вартість, що підлягає стягненню до Державного бюджету з сільськогосподарських підприємств усіх форм власності за реалізоване молоко, худобу, птицю, вовну, а також за молокопродукти та м'ясопродукти, вироблені на власних виробничих потужностях, що знаходиться у розпорядженні таких сільськогосподарських підприємств та призначається для власного виробництва продукції скотарства та птахівництва;

– норму, якою передбачається стягнення податку на додану вартість – стосовно продажу продукції власного виробництва, у тому числі товарів (за винятком підакцизних), вироблених на давальницьких умовах з власної сільськогосподарської сировини, за винятком продажу молока та м'яса живої ваги підприємствам переробки стосовно виробників усіх форм власності та підприємницької діяльності, що зберігається у розпорядженні сільськогосподарських виробників і використовується ними для придбання матеріалів та технічних ресурсів виробничого призначення [1, с.22].

Пропонується скасувати пільговий режим оподаткування в сільському господарстві та натомість запровадити режим обмеженого збирання податків у сфері сільського господарства та лісництва або рибного господарства. У разі реалізації сільськогосподарської продукції (послуг) власного виробництва суб'єктами підприємницької діяльності зареєстрованим платникам ПДВ, розмір платежу, замість нульової ставки ПДВ, встановлюватиметься на рівні 6 відсотків від відпускнуої ціни – для сільського господарства та 4% – для продукції (послуг) лісництва чи рибальства.

Деякі члени Робочої групи зазначили, що Закон України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» [2] за № 468/97 від липня 1997 р., в подальшому

змінений Законом України за № 32/98 від січня 1998 р, обмежив імпорт продукції живих тварин через щорічні квоти з 1997 по 2009 роки. Варто зазначити, що нещодавно підтриманий парламентом у другому читанні законопроект «Про підтримку виробництва та розвиток ринку сільськогосподарської продукції» регулює питання кількісних обмежень без урахування вимог СОТ. Відтак, потрібно належним чином регламентувати дане питання з метою недопущення ухвалення ключового для галузі закону із положеннями, що суперечать стандартам СОТ [1, с.25].

Деякі члени Робочої групи висловили стурбованість щодо політики України по встановленню тарифних квот на цукор-сирець тростинний та заходи з цінового контролю, запроваджені на внутрішньому ринку. Така політика суперечить вимогам адекватного доступу до ринку на недискримінаційній основі та забезпечення відповідності з положеннями СОТ, включаючи Статтю 4 Угоди про сільське господарство та Статей III та XI ГАТТ 1994.

З цією метою було розроблено проект Закону України «Про встановлення тарифної квоти на імпорт в Україну цукру-сирцю з тростини» [3] для того, щоб врегулювати питання доступу до українського цукрового ринку цукру-сирцю з тростини, що походить з ряду країн, які є членами Робочої групи і розглядають заявку України про вступ до СОТ.

До переліку проектів законів щодо підтримки сільського господарства, які повинні бути введені в дію, належать такі:

- «Про підтримку виробництва та розвиток ринку сільськогосподарської продукції» [4];
- «Про державну підтримку садівництва та виноградарства» [5];
- «Про молоко і молочні продукти» [6];
- «Про м'ясо та м'ясопродукти»;
- «Про внесення змін до ст.9 Закону України «Про фіксований сільськогосподарський податок»;
- «Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість» (щодо продовження до кінця 2009 року виплати до-

тацій на молоко та м'ясо через використання ПДВ та акумуляції ПДВ для придбання МТР для виробництва сільськогосподарської продукції [1, с.26].

Крім заходів щодо підтримки національного виробника, найбільше зауважень з боку членів Робочої групи стосувалося:

- діючих антидемпінгового режиму та режиму компенсаційного мита;
- режиму заходів безпеки;
- технічних перешкод для торгівлі;
- застосування санітарних та фітосанітарних заходів;
- порядку функціонування вільних зон та вільних економічних зон;
- торговельних аспектів прав інтелектуальної власності.

На даний час основними чинними законами, які містять неузгоджені положення щодо регулювання зовнішньої торгівлі сільськогосподарською продукцією, є такі:

- «Про вивіз (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину» від 07.05.1996 р. № 180/96 [7];
- «Про внесення змін до Закону України «Про ставки вивізної (експортної) мита на насіння деяких видів олійних культур» від 07.07.2005 р. № 2773-IV [8];
- «Про державну підтримку сільського господарства України» від 24.06.2004 р. № 1877-IV [9];
- «Про молоко та молочні продукти» від 24.06.2004 р. № 1870-IV [6];
- «Про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування сільськогосподарських підприємств та підтримки соціальних стандартів їх працівників» від 24.06.2004 р. № 1878-IV [10].

Усі заходи внутрішньої державної підтримки сільського господарства класифікуються СОТ відповідно до головного критерію – чи «викривлюють» вони виробництво і торгівлю, тобто, чи впливають на обсяги виробництва і ціни таким чином, що це призводить до неефективного використання ресурсів. Усі заходи державної підтримки умовно розкладені

по трьох різнокольорових скриньках: жовтій, зеленій і синій.

До заходів «жовтої скриньки» відносяться ті, що справляють неринковий вплив на торгівлю та виробництво. Країни, що входять до СОТ зобов'язується скоротити рівень сукупного виміру підтримки на узгоджений відсоток. Протягом шестирічного періоду (починаючи з 01.01.1995 р.) розвинуті країни погодилися скоротити рівень сукупного виміру на 20 % від середнього рівня Країни, що розвиваються повинні зменшити сукупний вимір підтримки на 13 % протягом десятирічного періоду. При вступі України до СОТ за базовий період було взято 2004–2006 роки. Відповідно до розрахунків Міністерства аграрної політики сукупний вимір підтримки за даний період склав 609 млн дол. США (або 3 млрд 43 млн грн). Розмір підтримки «жовтої скриньки» дорівнює 595 млн дол. США (або 3 млрд 51 млн грн). Ця сума не включається до сукупного показника підтримки згідно із параграфом 4 ст.6 Угоди про сільське господарство СОТ, оскільки вона менша, за 5 % від вартості валової продукції сільського господарства.

Заходи «зеленої скриньки» повинні відповідати умовам, відповідно до яких державна підтримка має надаватися через урядові програми, що фінансуються за державний кошт, а не за кошти споживачів, крім того наслідком підтримки не повинно бути надання цінової підтримки виробникам. Заходи «зеленої скриньки» можуть здійснюватися в таких напрямках: загальні науково-дослідні роботи та науково-дослідні програми щодо окремих видів продукції, ветеринарні і фітосанітарні заходи, контроль безпеки продуктів харчування, послуги з маркетингу і просування товарів на ринок, розвиток інфраструктури на селі (водопроводів, каналізаційних систем і споруд, мережі газо-електропостачання, шляхів, благоустрій територій), підтримка доходу, не пов'язана з виробництвом, фінансова участь уряду в програмах страхування доходів, відшкодування збитків від стихійних лих, охо-

рона навколишнього середовища, програми регіонального розвитку.

Заходи «синьої скриньки» також не мають обмежень фінансування з бюджету, якщо такі виплати прив'язані до конкретних площ чи врожаїв, здійснюються на 85 % або менше від базового рівня виробництва або якщо виплати на худобу здійснюються на чітко визначену кількість голів.

Відповідно до домовленостей стосовно підтримки сільського господарства, досягнутих під час переговорів, після вступу до СОТ Україна має можливість ефективно субсидувати агропромисловий комплекс в рамках бюджетних програм спрямованих, зокрема, на розвиток тваринництва, рослинництва, здешевлення вартості кредитів, формування державного продовольчого резерву Аграрним фондом.

Крім того, Україна зберегла право застосування спеціального режиму оподаткування ПДВ для сільськогосподарських товаровиробників шляхом акумуляції, що в умовах нестачі вільних бюджетних коштів є вагомим та дієвим механізмом непрямої підтримки сільськогосподарських товаровиробників.

Водночас існує необхідність дотримання зобов'язань стосовно підтримки сільського господарства у рамках СОТ (документ Секретаріату СОТ WT/ACC/SPEC/UKR/1/REV.12 від 26.11.2007 р.).

Реалізація потенціалу аграрного сектору економіки в рамках СОТ багато в чому залежатиме від рівня відповідності української продукції міжнародним стандартам, оскільки питання безпеки та якості продуктів харчування нині є одним з пріоритетів у міжнародній торгівлі, а також основним бар'єром при допуску вітчизняної продукції на закордонні ринки й імпортих товарів на внутрішній ринок.

Вітчизняна система технічного регулювання включає наступні основні елементи: закони, технічні регламенти; міжнародні, регіональні та національні стандарти; процедури підтвердження відповідності; акредитацію

органів з оцінки відповідності та випробувальних лабораторій; контроль та нагляд за виконанням обов'язкових вимог.

Серцевиною системи технічного регулювання виступають національні стандарти: на їх основі розробляються технічні регламенти, вони враховуються при прийнятті відповідних законів, на відповідність встановленим їх вимогам проводяться процедури оцінки та вимірювання, зокрема в сфері якості та безпеки продовольчої сировини і харчових продуктів.

За інформацією ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України» розроблення нових та гармонізація чинних вітчизняних стандартів на відповідність вимогам європейських і світових нормативних документів розпочалася в 1999 р., а тих, що стосуються агропродовольчого комплексу – лише в 2002 р. Нині загальна кількість чинних в Україні стандартів загалом перевищує 29,6 тис. од., з них гармонізовано з європейськими та світовими – 6568 од. (22,1 %), із загальної кількості стандартів використовуються в рамках агропродовольчої сфери (кінець III кварталу 2010 р.) близько 3,4 тис. од., з них:

- державних стандартів України (ДСТУ) – 1603 од. (47,3 %);
- міждержавних стандартів (ГОСТ) – 1468 од. (43,3 %);
- міждержавних стандартів, яким надано чинності в Україні – 317 од. (9,4 %) [11].

Загалом на ту ж дату було гармонізовано 769 стандартів, або 22,7 % від загального числа чинних нормативних документів у сфері агропродовольчого комплексу. Нині кількість міжнародних та європейських стандартів, що відносяться до цієї сфери, нараховує понад 1,9 тис. од., а в перспективі, за рахунок розробки нових нормативних документів, вона може сягнути, за оцінками фахівців, близько 2,8–3,5 тис. од. Таким чином, наразі розроблено та гармонізовано лише близько чверті вітчизняних стандартів від загальної кількості європейських і світових нормативних документів, що діятимуть наприкінці перехідного періоду.

Взагалі не гармонізовані до світових вимог стандарти у землеробстві, лісівництві, бджільництві, а також стандарти на рибу та рибні продукти, продукцію птахівництва, тютюн і тютюнові вироби, пестициди та інші агрохімікати.

Рівень гармонізації із світовими стандартами на харчові олії та жири і насіння олійних культур становить 42 %, на цукор, цукристі продукти та крохмаль – 20 %, на фрукти та овочі – 37 %, на зернобобові та продукти їх переробки – 27 % [11].

Якщо відстежити тенденцію до гармонізації стандартів за окремими групами сільськогосподарської продукції, то, наприклад, з групи молокопродуктів не відповідають міжнародним вимогам до якості молоко коров'яче питне при його закупівлі, сиркові вироби, кефір, сметана, консерви молочні тощо. Відсутні гармонізовані стандарти щодо строків зберігання, технічних умов заготівлі молокопродуктів (у тому числі – для дитячого харчування), методів визначення їх жирності, чистоти, вмісту води, мікробіологічного аналізу. Найчастіше якість молочної продукції визначається за старими стандартами, вимоги яких до якості молока та молочної продукції є значно нижчими за європейські, в той час як з 01.01.1998 р. введено в дію ДСТУ 3662-97 «Молоко коров'яче незбиране. Вимоги при закупівлі», який поширюється на сире коров'яче молоко під час закупівлі з молочних ферм підприємств незалежно від форми власності та видів економічної діяльності.

Аналогічна ситуація спостерігається і по групі м'ясних продуктів: нині не гармонізовані до світових вимог вимоги до якості всього асортименту українських ковбас, м'ясних консервів, напівфабрикатів, субпродуктів, м'яса диких тварин, що поставляється на експорт тощо, потребують перегляду національні стандарти на корми для тварин: з існуючого 41 документу лише 24 адаптовано до міжнародних стандартів [11].

Перелік міжнародних та європейських стандартів, впроваджених на території Укра-

їни, по інших групах агропродовольчої продукції також є незначним. Так, відповідно до нових стандартів якості пшениці, прийнятих 24.05.2004 р. (ДСТУ 3768:2004 «Пшениця. Технічні умови») передбачено визначення її якості за вмістом білку (11 %–14 %), а не клейковини, як раніше. Крім того, впровадження нових стандартів на пшеницю, гармонізованих з міжнародними вимогами, передбачає скасування її поділу на класи. Проте всього 191 підприємство (або тільки 33 % від їх загальної кількості) має прилади для визначення експрес-методом якості зерна, внаслідок чого це позначається на якості хлібобулочних виробів, борошна і круп, які виробляються у харчовій промисловості з давальницької сировини. На заміну ДСТУ 3768:2004 нещодавно наказом Держспоживстандарту від 29.05.2009 р. № 203 затверджено національний стандарт на пшеницю ДСТУ 3768:2009 «Пшениця».

Разом з цим необхідно зазначити, що Мінагрополітики в сфері стандартизації та сертифікації, як центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики, формує щорічний тематичний план наукових розробок у сфері стандартизації та сертифікації сільськогосподарської продукції з урахуванням принципів державної політики та галузевої потреби в частині нормативного забезпечення.

За 2010 рік розроблено 53 Технічних регламенти та 1334 ДСТУ [11].

Переважає більшість цих нормативних документів розроблені з метою забезпечення перегляду чинних в Україні міждержавних стандартів, розроблених до 1992 р., та приведення їх у відповідність до Угоди про технічні бар'єри у торгівлі СОТ.

Відповідно до Тематичних планів Наукових розробок у сфері стандартизації та сертифікації сільськогосподарської продукції на 2008–2009 роки Мінагрополітики проводяться розробки національних стандартів пріоритетними напрямками яких є:

– розроблення національних стандартів, гармонізованих з міжнародними та європей-

ськими, які є доказовою базою відповідності вимогам технічних регламентів;

– усунення технічних бар'єрів (національні стандарти гармонізовані з міжнародними та європейськими, національні стандарти на методи випробувань щодо визначення показників якості, національні стандарти безпеки продукції (послуг, робіт);

– енергозбереження (національні стандарти, які регламентують засади енергозбереження).

У сфері рибного господарства з метою приведення національних нормативних документів до рекомендацій Кодексу Аліментаріус (збірник міжнародно схвалених і поданих в однаковому вигляді стандартів на харчові продукти, розроблених під керівництвом ФАО, спрямованих на захист здоров'я споживачів і гарантування чесної практики в торгівлі ними), зокрема виконання вимог до строків зберігання риби, визначено перелік національних нормативних документів, які потребують перегляду, а саме:

1) ДСТУ 4378:2008 Риба океанічного промислу заморожена. Технічні умови;

2) ДСТУ 4379:2005 Філе рибне заморожене. Технічні умови;

3) ДСТУ 4381:2005 Кальмар заморожений. Технічні умови;

4) ДСТУ 4440:2005 Креветки заморожені. Технічні умови;

5) ДСТУ 4868:2007 Риба заморожена. Технічні умови;

6) ДСТУ Риба хрящова заморожена. Технічні умови;

7) ДСТУ Лангусти морожені. Технічні умови;

8) ДСТУ Восьминіг морожений. Технічні умови [11].

На сьогодні Мінагрополітики розглядає можливість включення вищезазначених нормативних документів до Тематичного плану наукових розробок у сфері стандартизації та сертифікації сільськогосподарської продукції на 2010 р. Згідно з Планом першочергових заходів щодо виконання зобов'язань України

в рамках членства у СОТ, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 р. № 1570-р, приведення державних стандартів до рекомендацій Кодексу Аліментаріус, зокрема встановлення вимог до строків зберігання риби, необхідно здійснити до грудня 2010 р.

На виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.10.2008 р. № 1381-р «Про затвердження плану заходів щодо адаптації української економіки до вимог СОТ» [12] Держспоживстандартом було підготовлено 2 проекти наказу, які передбачають виключити розділ 26 «Харчова продукція та продовольча сировина» з Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, затвердженого наказом Держспоживстандарту від 01.02.2005 р. № 8 (листи від 09.12.2008 р. № 11796-5-4/17 та від 12.12.2008 р. № 11967-5-4/17), а саме:

1. Проект наказу Держспоживстандарту «Про виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.10.2008 р. № 1381-р «Про затвердження плану заходів щодо адаптації української економіки до вимог СОТ» [12] в частині призупинення дії пунктів 26.8 «Сири сичужні тверді, напівтверді (самопресувальні)»; 26.10 «Маргарини»; 26.11 «Олії рослинні харчові, розфасовані в споживчу тару місткістю не більше ніж 10 кг та герметично закупорені»; 26.28 «Консерви м'ясні і м'ясо-рослинні»; 26.29 «Чай» та у пункті 26.9 сертифікацію масла вершкового у наказі Держспоживстандарту від 01.02.2005 р. № 28 «Про затвердження Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні» з 25.11.2008 р. по 31.12.2008 р.

2. Проект наказу Держспоживстандарту «Про виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.10.2008 р. № 1381-р «Про затвердження плану заходів щодо адаптації української економіки до вимог СОТ» [12] в частині:

– підготовки до 30.12.2008 р. законопроектів про внесення змін до законів України «Про санітарно-епідемічне благополуччя

України», «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про молоко та молочні продукти», Декрету Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію і сертифікацію» щодо сертифікації харчових продуктів;

– виключення розділу 26 «Харчова продукція та продовольча сировина» із переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, затвердженого наказом Держспоживстандарту від 01.02.2005 р. № 28 після набуття чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо обов'язкової сертифікації харчових продуктів)» [13].

Мінагрополітики, і надалі вживатиме всіх необхідних заходів щодо забезпечення переходу до використання міжнародних стандартів як основи для розроблення технічних регламентів, що визначено Планом першочергових заходів щодо виконання зобов'язань України в рамках членства у СОТ, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 р. № 1570-р.

ЛІТЕРАТУРА

1. Асланян Г. Ступінь відповідності законодавства України вимогам Світової організації торгівлі (Аналіз елементів проекту звіту Робочої групи з питань вступу України до СОТ) / Г. Асланян // Часопис Парламент. – 2003. – № 7. – С. 22–30.

2. Закон України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» // ВВР України. – 1997. – № 44. – С. 281.

3. Закон України «Про встановлення тарифної квоти на імпорт в Україну цукру-сирцю з тростини» // ВВР України. – 2007. – № 4. – Ст. 39.

4. Проект Закону «Про підтримку виробництва та розвитку ринку сільськогосподарської продукції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?pf3511=14134.

5. Закон України «Про державну підтримку садівництва та виноградарства» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=220-94-%EF>.

6. Закон України «Про молоко та молочні продукти» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1870-15>.

7. Закон України «Про вивіз (експортне мито на живу худобу та шкіряну сировину)» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=180%2F96-%E2%F0>.

8. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про ставки вивізних (експортних) мит на насіння деяких видів олійних культур»» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2773-15>.

9. Закон України «Про державну підтримку сільського господарства України» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1877-15>.

10. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо оподаткування сільськогосподарських підприємств та підтримки соціальних стандартів їх працівників» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1878-15>.

11. Звіти робочої групи з питань вступу України до світової організації торгівлі WT/ACC/UKR/152 від 25.01.2008 р. в розділі «Технічні бар'єри в торгівлі» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pfi.org.ua/index.php?option=com_docman&task=doc.

12. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану заходів щодо адаптації української економіки до вимог СОТ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1381-2008-%F0>.

13. Звіти робочої групи з питань вступу України до світової організації торгівлі WT/ACC/UKR/152 від 25.01.2008 р. в розділі

«Санітарні та фіто-санітарні заходи та інші регламенти» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pfi.org.ua/index.php?option=com_docman&task=doc.

Духневич А. В. Ступінь відповідності аграрного законодавства України вимогам і стандартам СОТ / А. В. Духневич // Форум права. – 2011. – № 3. – С. 243–250 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-3/11davicc.pdf>

Проведено теоретико-прикладне дослідження ступеня відповідності аграрного законодавства України вимогам Світової організації торгівлі, досліджуються нормативно-правові акти. Зроблена спроба проаналізувати українське законодавство в сфері аграрних правовідносин і з'ясувати процес приведення у відповідність українського законодавства до вимог і стандартів СОТ.

Духневич А.В. Степень соответствия аграрного законодательства Украины требованиям и стандартам ВТО

Проведено теоретико-прикладное исследование степени соответствия аграрного законодательства Украины к требованиям Всемирной торговой организации, исследуются нормативно правовые акты. Сделана попытка проанализировать украинское законодательство в сфере аграрных правоотношений и выяснить процесс приведения в соответствие украинского законодательства к требованиям и стандартам ВТО.

Dukhnevych A.V. Degree of Accordance of Agrarian Legislation of Ukraine Requirements and Standards of WTO

Theoretic-problem is conducted the applied research of degree of accordance of agrarian legislation of Ukraine the requirements of World organization of trade, probed normatively legal acts. In labor the done attempt to analyze the Ukrainian legislation in the sphere of agrarian legal relationships and find out the process of bringing to conformity of the Ukrainian legislation to the requirements and standards of WTO.

Форум права